

Beknopte biografie Jelger Blanken 2026

'... first-rate, spry and sensitive playing ...' (Gramophone)

'Pianist Jelger Blanken is a sensitive partner, and he has some beautifully voiced chords and nimble figurations.' (The Strad)

Jelger Blanken studeerde piano aan het Conservatorium van Amsterdam bij Ludmilla Baslawskaja en Håkon Austbø. In zijn laatste studiejaar won hij de Vriendenkrans van het Concertgebouw en de Eduard van Beinum-studiebeurs. Tegelijkertijd behaalde Jelger zijn doctoraal Kunst- en Cultuurwetenschappen aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Sinds 2003 is hij docent aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag.

Hij trad op in de kamermuziekseries van het Koninklijk Concertgebouworkest, Rotterdams Philharmonisch Orkest en het Münchner Philharmoniker. Daarnaast speelde hij onder andere in het Franz Liszt Festival, het Dopper Festival (met het Farkas Quintet), het Grachtenfestival, het Gergiev Festival (met Philippe Graffin), het internationaal muziekfestival in Saint-Nazaire (Frankrijk), Festival International de Musique d'Enghien, het Rovigo Cello Festival (met Floris Mijnders) en het AVRO Zondagochtendconcert (met het Eolian Ensemble). Met de bariton Henk Neven concerteerde hij in vrijwel alle grote zalen van Nederland in de serie *Het Debuut*.

In 2011 verscheen een CD bij het Britse label Onyx Classics van Blanken, als duo partner van de violist Philippe Graffin. Deze CD ontving lovende recensies in onder andere Gramophone, The Strad en in de International Record Review. In 2021 verscheen het album *Spezl* bij 7 Mountain Records, waarop Blanken duo-partner was van cellist Floris Mijnders met kamermuziek van Richard Strauss en Ludwig Thuille.

Hij werkte samen met internationaal gerenommeerde topmusici als Nobuko Imai, Vladimir Mendelssohn, Božo Paradžik, Philippe Graffin, David Waterman en Raphael Wallfisch.

Blanken is ook componist, en sinds 2022 worden zijn werken uitgegeven door Donemus Publishing. Recente premières zijn onder meer *Embrace* voor fluit en piano (Aziatische première in de National Concert Hall in Taipei), *Reflections no. 1* voor piano solo (Internationaal Kamermuziekfestival Schiermonnikoog) en *Shape-shifting* voor viool en piano (Teatro del Carmen, Vélez-Málaga).

Volledige biografie Jelger Blanken 2026

'... first-rate, spry and sensitive playing ...' (Gramophone)

'Pianist Jelger Blanken is a sensitive partner, and he has some beautifully voiced chords and nimble figurations.' (The Strad)

Jelger Blanken studeerde piano aan het Conservatorium van Amsterdam bij Ludmilla Baslawskaja en Håkon Austbø. In zijn laatste studiejaar won hij de Vriendenkrans van het Concertgebouw en de Eduard van Beinum-studiebeurs. Van jongs af aan is hij betrokken bij het uitvoeren en bestuderen van hedendaagse muziek, zowel als musicus als onderzoeker. In 1998 behaalde hij zijn doctoraal Kunst- en Cultuurwetenschappen aan de Erasmus Universiteit Rotterdam met een scriptie over de dispositie van Nederlandse hedendaagse componisten en hun band met specifieke conservatoria. Sinds 2003 is Jelger docent aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag.

Hij concerteert in allerlei ensembles op binnen- en buitenlandse podia en festivals, waaronder het Franz Liszt Festival (Utrecht), het Internationaal Kamermuziekfestival Schiermonnikoog, het Grachtenfestival (Amsterdam), het Gergiev Festival (met Philippe Graffin), het internationaal muziekfestival van Saint-Nazaire (Frankrijk), Festival International de Musique d'Enghien (België), het Rovigo Cello Festival (met Floris Mijnders) en het Dopper Festival (met het Farkas Quintet). Hij trad op in de kamermuziekseries van 'Leden van het Koninklijk Concertgebouworkest', 'Vrienden van het Rotterdams Philharmonisch Orkest' en de Münchner Philharmoniker, en in het AVRO Zondagochtendconcert (met het Eolian Ensemble). Met bariton Henk Neven concerteerde hij in vrijwel alle grote Nederlandse zalen in de serie *Het Debuut*.

Hij werkte samen met internationaal gerenommeerde musici als Nobuko Imai, Vladimir Mendelssohn, Božo Paradžik, Philippe Graffin, David Waterman en Raphael Wallfisch. In 2011 verscheen een CD bij Onyx Classics waarop Blanken duo-partner was van Philippe Graffin met werken van moderne Nederlandse componisten. Deze CD ontving lovende recensies in onder andere Gramophone, The Strad en in de International Record Review. In 2021 verscheen het album *Spezl* bij 7 Mountain Records, waarop Blanken duo-partner was van cellist Floris Mijnders met kamermuziek van Richard Strauss en Ludwig Thuille.

Jelger Blanken is verbonden aan de concertseries en masterclasses van The International Holland Music Sessions, de Internationale Stichting Masterclass Apeldoorn en het Internationaal Kamermuziekfestival Schiermonnikoog. In dit kader speelde hij met internationaal toptalent in grote Europese muziekzalen (o.a. Hongarije, Estland, Slowakije).

Componist

Als autodidactisch componist laat Blanken zich inspireren door zijn brede ervaring als pianist in de kamermuziek. Zijn stijl verweeft harmonische progressie en climaxen die doen denken aan de laat- en neoromantiek, maar binnen een eigen idioom van vrije atonaliteit. Voor hem is het essentieel de drijvende kracht van harmonie te vinden, het fundament waarop zich melodieën ontspringen. Hij is ervan overtuigd dat hedendaagse muziek een plaats verdient

binnen het gewone klassieke repertoire, niet als apart genre, zodat ook liefhebbers van ‘traditionele’ klassieke muziek zich ermee kunnen verbinden. Toegankelijkheid vloeit daarnaast voort uit zijn keuze om niet volledig met vroegere muzikale stijlperiodes te breken, maar deze te herinterpreteren in een persoonlijke, eigentijdse context. Tot slot stelt Blanken zich te weer tegen formalistische opvattingen door zijn overtuiging dat muziek meer uitdrukt dan enkel de noten zelf. Hij voelt zich daarbij gesteund en geïnspireerd door het idee van de *razón poética* (poëtische rede) van de Spaanse filosoof en dichter María Zambrano, waarin poëtische verbeelding de rationele structuur overstijgt om verborgen, existentiële waarheden te onthullen.

Zijn werken worden sinds 2022 uitgegeven door Donemus Publishing. Vroege premières omvatten *New Ground* voor piano solo (2007, Theater Orpheus, Apeldoorn), *Six Songs* op gedichten van Apollinaire (2008, Paleiskerk, Den Haag) en *Late Solace* voor orgel (2009, Oude Kerk, Delft). Recente hoogtepunten zijn *Embrace* voor fluit en piano (wereldpremière 2024, Amare, Den Haag door Alena Walentin en Jelger Blanken; Aziatische première in de National Concert Hall, Taipei), *Reflections no. 1* voor piano solo (wereldpremière 2024 door Craig White, Sint Egbertuskapel, Schiermonnikoog) en *Shape-shifting* voor viool en piano (wereldpremière 2026 door Dúo Victoria, Teatro del Carmen, Vélez-Málaga).